

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Piissimis Et Christianissimis imperatoribus nostris Constantino & Irenae
matri eius Tarasius indignus episcopus diuinitus conseruandae regiae
urbis vestrae nouae Romae, & tota sancta Synodus, quae ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

* Gr. Geor-
gi

Ioannis * & Gregorii æterna memoria.

Prædicatorum veritatis æterna memoria.

Trinitas hos tres glorificauit: quorum disputationes sequi mereamur, miserationibus & gratia primi & magni pontificis Christi dei nostri, intercedente intemerata Domina nostra sancta Dei genitrice, & omnibus sanctis eius. Fiat. Amen.

PIISSIMIS ET CHRISTIANISSIMIS IMPERATORIBUS nostris Constantino & Irene matri eius Tarasius indignus episcopus diuinitus conseruandæ regis urbis vestræ nouæ Romæ, & tota sancta Synodus, quæ beneplacito quidem Dei, præceptione vero Deum amantis imperii vestri secundo conuenit in hac splendida Nicæorum metropoli.

GLORIFICATUR ecclesiæ caput, Christus videlicet Deus noster, optimi principes, quoniam cor vestrum quod in manu eius custoditur, protulit verbum bonum: præcipiens scilicet * erigere nos in nomine ipsius, vt ecclesiasticorum dogmatum inconcussum & immobilem ac diuinum affatum firmissime teneamus. Etenim sicut caput vestrum auro & lapidibus fulgidis coronatur, ita & sensus vestri euangelicis & paternis magisteriis adornantur. Cum enim eorum, quorum in omnem terram exiuit sonus, essetis discipuli & participes, totiusq; Christi nomine nuncupatæ plebis ad pietatem ductores, veritatis stylo de-

* Gr. con-
uenire

Ιωάννης & Γεωργίου αἰωνία ἡ μνήμη. Ἡμεῖς δὲ τῶν κληρικών τῆς ἀληθείας αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἡ τελευτῶν τῶν τρεῖς ἐδόξασεν ὧν τῆς διαλογαῖς κατακολουθεῖν ἀξιοῦνται. ἡμῶν οἰκνημοῖς τε & χάριτι τῆς χάριτος & μεγάλου δεσποτέως Χερσοῦ τῆς θεοῦ ἡμῶν, προσεβουούσης τῆς ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ, & πάντων τῶν ἁγίων. ἤτοι. ἀμήν.

ANNO
CHRISTI
787.

ΤΟΙΣ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΣ

καὶ γαλιωτάτοις ἡμῶν βασιλεῦσι Κωνσταντίνω & Εἰρήνῃ τῇ αὐτῆς μητρὶ Ταρασίος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Θεοφυλάκτου & βασιλίδος ἡμῶν πόλεως νέας Ῥώμης, & πᾶσα ἡ ἀγία συνόδος ἡ κατ' ἐπίδοξον θεοῦ, προσάξει δὲ τῆς φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλείας σιμωλοῦσα ἐν ταύτῃ τῇ Νικαίων λαμπρῇ μητροπόλει ἡ δευτέρῃ.

ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ ἡ τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ Χερσοῦ ὁ θεὸς ἡμῶν, κρᾶντοι βασιλεῖς, ὅτι τῆρ ἡ ἐν τῇ χερί αὐτῆς φυλαχόμενῃ καρδίᾳ ἡμῶν ἐβλυσεν λόγον ἀγαθόν, προσάξασα σωτηρίαν ἡμῶν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆς, ἵνα τῆς ἐκκλησιαστικῶν δογματῶν ἀκράδαντον & ἀσάλευτον θεηροῦ βεβαίαν κατέχωμεν. καὶ ἡ ὡσαύτῃ κεφαλὴ ἡμῶν χερσοῦ & λίθοις διαυγαστοῖς ἐσφαινοῦται, οὕτως ὅτι νόες ἡμῶν διαγγελλικαῖς τε & πατερικαῖς διδασκαλίαις κατακεκόσμηται. αὐτῶν ἡμῶν, ὧν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Φῶς ὁ θεὸς ἐξελήλυθεν, ὡς ὄντως φοιτητῶν & συμμετῶν, πάντες δὲ τῆς Χερσονύμου λαοῦ ὁδηγοὶ πρὸς δόξαν, ὅτι τῆς ἀληθείας

ANNO
CHRISTI
787.

ἐπιλογραφήσατε λόγον, & τῆς ὀρθοδόξιας καὶ βίσεβείας διελωγραφήσατε χρακτῆρα, & ὅσα λαμπήρες περιφθμεις πῶς πσοῖς ἀνελαμψατε, καὶ ταῖς κινδυνουούσαις ἐκκλησίαις χῆρα ὠρέξατε, τὰ ἰγὴ ὀδγματὰ κρατυάντες, & τὸ ὁμογνωμοσύλω τῆς διεσώτων πρυτανύσαντες. Ἐξὸν πόντω μετὰ παρρησίας εἰπεῖν· τὸ τῆς βίσεβείας βίδικία θεοῦ δι' ἡμῶν ἐβεβαίωθη κατῆρθωμα, & πεπλήρωται χραρὰς τὸ σῶμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλώσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. & δι' ἐξράφου φωνῆς ἡμῶν αἱ γλώσσα λαλοδοσι τὰ πρᾶγματὰ. πὶ γὰρ τὰ φυλάττειται ἐκκλησιαστικῶν πρᾶγματων βεβαίωσιν φαιδρότηρον, & πρὸς ὑφροσύλω χραεέτερον; ἐπεὶ ἡ ἀνέσπου πνευ ἀνδρες, μάρφωσιν μὲν βίσεβείας ἔχοντες, ὁπὶ ἱερωσύνης ἀξίωμα πρᾶεβέλλωτο, πλὴν δὲ δυνάμιν αὐτῆς ἠρημύροι, τῆς βαβυλωνίων ἱερέων πλὴν κατηροειαν ὀππασσάμενοι· οὐ καὶ ἡ πρᾶφητία θριαμβόει λέρουσα. Ἐξῆλθεν ἀνομία Ἐξ ἱερέων βαβυλωνίων. μᾶλλον δὲ καὶ φαικῶν σωέδριον συσησάμενοι, ὁμητόρες γῆρῶσιν δυσεβῶν διδαγματων. & ἔραῶ καὶ πικρίας ἔχοντες σῶμα, τὸ ὀππὶ κακοῖς ἰχμεῖν δόξαν ἐλογίσαντο. καὶ δύσφημον ἔχοντες γλώσσῃ, καὶ κάλαμον ὑπουρρωῦτα ταῦτη, ταῖς αὐτολέκτοισ τῶ θεοῦ φωναῖς μαχόμενοι ἐπερατολόγησαν, τὸ βασιλείων ἱεράτευμα & ἔθνος ἄγιον, τῶν ἐνδυσαμύμοις χρακτῶν, & τῆ χραεπὶ αὐτῶν ἀνάσσαντων ἐκ τῆς τῆς εἰδώλων πλδύης, εἰδωλολάτρας ὀποκαλέσαντες. καὶ κακουργίας ἔχοντες γνώμῃ, χραερας ἀθέσμοις ἐπέβαλον, ἀφανίσαι οἰόμενοι τῶ σπηλῶν εἰκόνων ἀναλωγράψαν.

Concil. Tom. 19.

scripsistis sermonem, & orthodoxiae ac pietatis depinxistis characterem; & veluti luminaria praefulgida fidelibus illuxistis, & manum periclitantibus ecclesiis porrexistis, sana dogmata confirmantes, & consensum eorum * quae inter se dissonant, instaurantes. Licet igitur cum fiducia dicere: Pietatis bona voluntate Dei per vos * correctio stabilita est: & idcirco repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione: & per inscriptam vocem nostram res linguae nostrae loquuntur. Quid enim ecclesiasticorum negotiorum firmitatis custodia iocundius, & ad laetitiam gratius? Quia vero insurrexerunt quidam viri, formam quidem pietatis habentes, quoniam sacerdotii dignitate circumamicti sunt; virtutem autem eius abnegantes, & Babylonensium sacerdotum * calumniam arripientes; quos & prophetia publicat dicens: *Egressa est iniquitas a sacerdotibus Babylonis.* Imo vero Caiphaicum concilium statuentes, genitores facti sunt dogmatum impiorum: & os maledictionis & amaritudinis habentes, praevale in malis gloriam arbitrati sunt. Infamemque linguam & calumiam ministrantem huic possidentes, & voces quae ab ipso Deo prolatae sunt, impugnantes, atque * portentose regale sacerdotium, & gentem sanctam, & eos qui Christum induerunt, & gratia eius ab idolorum errore saluati sunt, idololatras vocantes. Et nequam operationis habentes votum, manus ad illicita immiserunt, demoliri opinati venerabilium picturam imaginum.

Gggg ij

* qui i. se dissonabāt,

* Gr. infigne opus stabilitum Psalm. 125.

* accusatio-nem Dan. 13.

* Gr. portentose, & c. idololatras vocant.

Et quidem quæcumque de tef-
fellis fuerunt facta, effoderunt:
quæ vero ex cera fuere perfuso
colorum opere, deleuerunt, ve-
nerabiliumq; imaginum decus
in dedecus transtulerunt. Cum
his autem & ea quæ in tabulis in
memoriam Christi Dei nostri &
sanctorum eius extiterunt, igni
tradiderunt. Et vt apertius dica-
mus, ecclesias nostras depopula-
ti conturbauerunt: & facti sunt
hæreseon principes, qui erant
principes sacerdotum; & pro
pace quidem contentionem po-
pulo acclamauerunt: porro pro
frumento zizania in ecclesiasti-
cis aruis seminauerunt; vinum
miscuerunt aquæ, & proximum
potauerunt subuersione turbu-
lenta: & cum lupi Arabici ef-
sent, pelle ouium se simulaue-
runt esse indutos: & veritate
paruipensa, mendacium arri-
puerunt. sed oua aspidum rupe-
runt, & telam araneæ secundum
prophetam texuerunt: & qui
comesturus est, ouum eorum
conterens, calefactū inueniet,
& in eo regulum esse veneno &
spiritu mortifero plenum. Et
quia hæc ita disposuerunt, & ve-
ritatem mendaciū depauit, non
indulstis mansuctissimi atque
fortissimi imperatores nostri,
temporibus vestris permanere
tam pestilentem & animas cor-
rumpentem errorem; sed hunc
aura diuini Spiritus qui in vobis
habitat, exterminare procura-
stis: quatenus stabilis permaneat
ecclesiæ cœtus & cunctorum
subditorum collatio, atque
imperium vestrum secundum
cognomen vestrum pacifice di-
rigatur. Nec tolerabile vel portabile duxistis, quo minus vnum sen-
tiremus, & in idipsum conueniremus, & erga vitæ nostræ capitulum,

ἃ ὅσα μὲν ἐν ψηφίδος ὄντα, ἄξωρου-
ξαι· ὅσα δὲ ἐν κηροχότου χρωματουρ-
γίας λεαίναντες, τὴν στήλων ναῶν πλὴν ἐπι-
κοσμίῳ εἰς ἀκοσμίῳ μετέβαλον. σὺν
τούτοις δὲ ἔτι ἐν σάνισιν εἰς μνημείων
ὄντα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔτι τῶν ἀγίων
ἀποστόλων παρεδωκαν· καὶ ὡς ἔπος εἶ-
πέν, τὰς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας λυπη-
νάμενοι διετάραξαν. καὶ αἰρεσιαρχοὶ
ἱεραρχοὶ γεγόνασι· καὶ αὐτὴ μὲν εἰ-
ρηνὴς ἔειν τῷ λαῷ παρεσφώνησαν,
αὐτὴ δὲ σέπου ἰσχυρία τῆς ἐκκλησιαστι-
καῖς θεούραϊς ἐνέσπειραν. τῶν οἶνον ἐ-
μίξαν ὕδατι, ἔτι πλησίον ἐπόπισαν ἀνα-
στραφὴν δουλεῖν· ἔτι λύκοι Ἀραβικοὶ ὄν-
τες, δροῦν προβάτων ἕως ἐκρίθησαν ἐν-
δύσανται· ἔτι πλὴν ἀλήθειαν ἑραλογητέ-
μοι, τὸ ψεῦδος ἐπεσπασάντο. ἀλλ' ὡς
ἀσπίδων ἐρήξαν, καὶ ἰσὺν ἀράχης καὶ τὴν
παραφύτου ὑφάσαν· ἔτι μέλλον τῶν
ἠῶν ἀπὸν φαγεῖν, συντρέψας οὐρεον
δύροι, καὶ ἐν αὐτῷ βασιλισκον ἰοῦ ἔτι πνοῆς
θανατοφόρου γέμοντα. ἔτι ἐπεὶ ταῦτα
οὕτω διέδεντο, ἔτι πλὴν ἀλήθειαν τὸ ψεῦ-
δος κατεβόσκετο, οὐ συνεχωρήσατε ἡ-
μερῶν ταῦτ' ἔτι ἀνδρείοτατοι ἡμῶν βα-
σιλεῖς, ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις πλὴν ἔ-
πιλωμώδη καὶ ψυχοφόρον πλανίῳ
ἐνδιαμύρειν· ἀλλὰ ταῦτα τῆν αἰσχρὰν
θεοῦ πνέματος τῆς ἐν ὑμῖν οἰκωύτος
ἀφανίσαι παρεδυσμήθητε, ὅπως ἄστα-
δὲς διαμύρη τῆς ἐκκλησίας τὸ σύστημα, καὶ
ἔτι παντὸς ἕως κηροῦ τὸ σύστημα, καὶ τὸ
βασιλεῖον ἡμῶν καὶ πλὴν ὑμετέραν ἐπι-
νομίαν εἰρηνικῶς διδύνηται. καὶ ἐπὶ
ἀνεκτὸν ἢ φορητὸν ἠγήσασθε, τὰ μὲν ἄλ-
λα ὁμονοεῖν ἡμᾶς καὶ συμβιβάζεσθαι,
ὡς δὲ τὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν κεφάλαιον,

* Gr. tem-
plorum

* defrau-
data,

Isa. 59.

* putridum

* collectio,

* Gr. vt in
aliis qui-
dem vnum,
&c.

ANNO CHRISTI 787.

ἦτοι τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησιῶν, ἐαυ-
 τῆς ἀπορήνησθαι & ἀποχέεσθαι· καὶ
 πάντα Χρῆστον κεφάλαιον ὄντος, ἡμῶν
 δὲ καθεξῆς μέλη & ἐν σώμα διὰ τῆς
 παρὰ ἀλλήλους ὁμοδοξίας καὶ πίστεως.
 διὸ τὴν ἱεραὴν ἡμῶν & πολυάριθμον
 συναθροισθῆναι ἐκαθέστητε ὁμήγουριν
 ἐν ταύτῃ τῇ Νικαίᾳ μητροπόλει, ἵνα
 τὴν τῆς ἐκκλησιῶν διάστασιν ἀποσά-
 μνῃμι, τὰ διεβημένα παρὰ ἑνώσειν
 ἐφελκύσωμεν, & τὸ ἐναγῆς ὑφανθεῖ-
 σαν εἰς ἀκανθῶν νηματων συρφετῶ-
 δη σούραν, εἴτεν ψευδοδιδασκαλίαν,
 διαρρήξαι & διασῆσαι, & τῆς ὀρθο-
 δοξίας διαπλάσωσι χιτῶνα. * & δὴ ἀπο-
 σολικαῖς & πατρικαῖς εἰσακολουθήσαν-
 τες παρὰδοσεσι, πολλῶν ἢ λέγειν, συμ-
 πνοία τῆς παλαιῆς ὁμοιοῦσαντες πνύ-
 ματος, ἀλλήλοις τε συνερχθέντες ἀ-
 παντες, συμφωνοῦν ἡμῖν ἔχοντες τὴν
 παρὰδοσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ταῖς
 ἱστορηθεῖσιν συμφωνήσεσι παρὰ
 τῆς ἀγίας ἐξ οἰκουμηνικῶν συνόδων
 συμπεφωνηθῆναι, ἀδιασμαίοντες
 τὴν Ἀρείου μακίδου, τὴν Μακεδονίου
 λυθίαν, Ἀπολλινάριου τὴν αἰόητον
 φρένα, Νεστορίου τὴν ἀνθεσπολα-
 στείαν, Εὐπαχίου καὶ Διοσκοῦρου τὴν συ-
 χηκίαν ματαιότητα, & τὴν αὐτῶν αὐ-
 τῶν πολυκέφαλον ὑδραν· Ωριγῆνους,
 Διδύμου & Εὐαγρίου τὰ ληροῦδη μυ-
 θήματα· Σεργίου, & Ονωρίου, & Κύριου,
 καὶ Πύρρου, & τῶν αὐτῶν μονοθέλη-
 τον, μᾶλλον ἢ κακοδέλητον βέλησιν·
 & τὸ καινέρισμα τὸ τούτοις ἐφάμιλλον,
 τὸ μὴ ταύτας κενῶς φλυαρηθῆναι καὶ τῆς
 σεπτικῶν εἰκόνων, συμφώνως καὶ συμψύ-
 χως παρὰ τῆς πνύματος λαβόντες λό-
 γον, & παρὰ αὐτῶν δευσαίμενοι κατὰ τὸν
 ὑδωρ, τῶν ἀπογγῶν τῆς θεῶν δογματων

id est pacem * ecclesiarum, ne-
 mo ex nostris se discinderet &
 abscinderet ; cum Christus sit
 caput nostrum, nos autem con-
 sequenter membra & vnū cor-
 pus per mutuae ac vnus opinio-
 nis fidem. Propter quod sacram
 nostram & populosam congre-
 gari iussistis cateruam in hac Ni-
 censium metropoli, vt eccle-
 siarum dissensionem repellen-
 tes, disincta ad vnitatem tra-
 hamus ; & eam quam nuper in-
 texuerunt ex spineis filis igno-
 miniosam grossamque vestem,
 id est doctrinam falsam, distum-
 pere & scindere, & orthodoxiae
 incorruptam * conseruare tuni-
 cam studeamus. Itaque aposto-
 licas & paternas traditiones se-
 quentes ; audemus autem dice-
 re, conspiratione sanctissimi Spi-
 ritus consonantes, inuicemque
 * collecti vniuersi, concordan-
 tem nobis habentes traditio-
 nem ecclesiae catholicae, conso-
 nantiis quae formatae sunt a san-
 ctis sex vniuersalibus Conciliis
 concordantes effecti sumus, ana-
 thematizantes Arii vesaniam,
 Macedonii rabiem, Apollina-
 rii insensatum sensum, Nestorii
 * humanam culturam, Eutyche-
 tis & Dioscori confusibilem va-
 nitatem, & cum illis polycephalo-
 hydram ; Origenis, Didymi
 & Euagrii desipientes fabula-
 tiones ; Sergii, & Honorii, & Cy-
 ri, & Pyrrhi, & asseclarū eorum
 vnus, imo nequam moris volun-
 tatem : nec non & his similem
 vanitatem, quae post has vane
 garruiit contra venerabiles ima-
 gines, consonanter & vnani-
 miter ab Spiritu fumentes ver-
 bum, & ab eo haurientes mun-
 dam aquam, spongia dogma-

* Gr. eccl. essent inter nos dissidia

* Gr. expan- dere

* conue- nientes

* culturam hominis,

* add. ex L. apostol. scriptur.

* i. e. τῶν συν.

* nouatricis
vanitatis

tum diuinorum deleuimus; & inuentores * tergiuerfatorix vocum nouitatis ab ecclesiasticis vestibulis procul emisimus. Et sicut manus & pedes concorditer animæ motibus agitantur, ita ab Spiritu accepta gratia & fortitudine, vestri que imperii concursus pietate pariter & auxilio habito, simul acclamauimus, veritatemque prædicauimus: omnimodis videlicet recipiendas venerabiles imagines Domini nostri Iesu Christi, secundum quod perfectus est homo factus; & quæcumque historice secundum euangelicam narrationem scribuntur: atque intemeratæ dominæ nostræ sanctæ Dei genitricis, sanctorumque angelorum (vt enim homines apparuerunt his qui digni facti sunt apparitione ipsorum) vna cum omnibus sanctis. nec non & certaminum eorum agones figurandos decreuimus tam in tabulis & parietibus, quam in sacris vasis & vestibibus, quemadmodum a priscis temporibus sancta Dei catholica ecclesia recepit, & in legem accepit tam a sanctis primitiue doctrinæ nostræ magistris, quam ab eorum successoribus egregiisque patribus nostris: & has adorandas, id est salutandas: id ipsum enim est vtrumque: κωεῖν quippe antiqua Græca lingua, & salutare & osculari significat: & πρὸς præpositio augmentum quoddam significat amoris; quemadmodum φέρω & προσφέρω, κωεῖν & προσκωεῖν, κωῶ & προσκωῶ, quod salutationem indicat, & secundum protensionem amicitiam. quod enim quis osculatur, & adoratur: & quod adoratur, profecto & osculatur; sicut testa-

τοδο ἔξηλειψαμεν, καὶ εἶδον ἐφάρε-
ταις τῆς νεωτροποιοῦ κενοφωνίας πρῶ-
τω που τῆς ἐκκλησιαστικῶν πειλο-
λων ἐβάλλομεν. καὶ ὡσπερ χεῖρες καὶ
πόδες συμφῶνως τοῖς τῆς ψυχῆς ἀφη-
γήμασι κινουῦται, οὕτως παρὰ τῆς
πνύματος λαβόντες χεῖρα καὶ ἰσχυρῶς,
συνδρομῶν ἔχοντες τῆς κράτους ἡμῶν
πλὴν συμμαχίαν, πλὴν δὲ σέβειαν συμ-
πεφωνήκαμεν, ἔτι πλὴν ἀλλήλων ἐκρη-
ξάμεν. ὡς καὶ πάντα δοποδέχεται τὰς
σεπτίας εἰκόνας τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τοῦ τελείου ἀνθρώπου γέγε-
νε, καὶ ὅσα ἰσορικῶς καὶ πλὴν ἀναγε-
λικῶς διήγησιν διαγράφονται. τῆς τε
ἀρχαίου θεοτοκίας ἡμῶν τῆς ἀγίας θεο-
τόκου, ἀγίων τε ἀγγέλων. ὡς ἀνθρώπων
ἡ ἐνεφάνισαν τοῖς ἀλλοῖς ἡγομέ-
νοις τῆς αἰτῶν ἐμφανείας. καὶ πάντων
τῶν ἀγίων καὶ εἶδον ἀγωνιστικοῖς αἰτῶν
ἀθλοῖς ἐν τε στανίσι ἔν τε πύργοις, ἱεροῖς
τε σκίβεισι καὶ ἐδῆσι, κατὰς ἐκ τῶν ἀνέ-
καθεν χρόνων ἢ ἀγία τῆς θεοῦ κατὰ δι-
κὴ ἐκκλησία πρὸς ἑλθε, καὶ ἐδομο-
δετήθη παρὰ τῆς ἀγίων προστάρ-
χων τῆς ἡμῶν διδασκαλίας, καὶ τῶν αὐ-
τῶν διαδοχῶν διαδοχῶν πατέρων ἡ-
μῶν. καὶ ταύτας προσκωεῖν, ἢ τοῖς ἀ-
σπαζέσθαι. ταυτὸν γὰρ ἀμφότερα
κωεῖν ἢ τῆς ἑλληνικῆς ἔργα δια-
λέκτω τὸ ἀσπαζέσθαι ἔτι φιλεῖν ση-
μαίνει. ἔτι τῆς πρὸς προθέσεως ἐπι-
τασὶν πνα δηλοῖ τὸ πόδου, ὡσπερ φέρω
καὶ προσφέρω, κωεῖν ἔτι προσκωεῖν,
κωῶ καὶ προσκωῶ, ὁ ἐμφανεί τὸ
ἀσπασμὸν καὶ τὸ κατ' ἐπέκτασιν φιλεῖν.
ὁ γὰρ πρὸς φιλεῖ, ἔτι προσκωεῖ καὶ πρὸς
κωεῖ, πάντως καὶ φιλεῖ, ὡς μὲν πρὸς

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO CHRISTI 787.

ἡ αὐθροπὴν χάρις ἢ ἄλλ' ἡμῶν πρὸς ἑσὺν φίλοις γνωρίμην, καὶ ἐντευξίς τὰ δύο ἄποπελοδοσα. οὐ μόνον ἢ τῆτο ἄλλ' ἡμῶν, ἀλλὰ ἔτι τῶν παλαιῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ ἐγγεγραμμένον ἐπίσκοπον. ἐν γὰρ ταῖς ἱσραηλῶν βασιλείων γέγραπται· καὶ Δαβὶδ ἀνέστη, ἔπεισεν δὲ τὴν προσώπον αὐτοῦ, ἔπροσκύνησε τρεῖς ἰωάθαν, ἔκαπεφίλησεν αὐτόν. πῶς ἢ πάλιν ὁ κύριος περὶ τῶν φαρισαίων διαβηλικῶς φησιν; ἀγαπῶσι τὰς πρωτοκλισίας ἐν ταῖς δαίτῃσι, ἔσονται ἀσπασμοὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς. δὴλον ἐν ταῦτα ἀσπασμὸν πλὴν προσκύνῃσιν λέγει. Ὁ γὰρ φαρισαιοὶ ἀλαζονικὸν φρόνημα ἔχοντες, ἔειπὸν δικαίους ἑσὺ οἰόμενοι, προσκυνεῖσθαι ὑπο πάντων ἑσπευδόν, ἐχθρὰ πρὸς σῶμα φιλεῖσθαι· τῆτο γὰρ ταπεινοφροσύνης μάλλον σύμβολον, ἔστι φαρισαικῆς οἰήσεως. πάλιν δὲ ἔτι Γαῦλος ὁ θεῖος ἀπόστολος, καθὼς ἱσραεὶ Λουκαῖ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὅτι γηρομέτων ἡμῶν εἰς Ἱερουσόλυμα, ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς ὡς ἀδελφοί. τῇ δὲ ἰδέσθῃ εἰσῆει ὁ Γαῦλος σὺν ἡμῶν πρὸς Ἰακώβον· πάντες τε ἄρχοντες οἱ προσβύτηροι, καὶ ἀσπασμῶν αὐτοῦ, ἔξηγαίτο καθ' ἐκαστον ὡς ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. ἐκοῦν κἀν ταῦτα ὡς ἀσπασμὸν, πλὴν πρὸς ἀλλήλους τιμητικὴν προσκύνῃσιν ὁ ἀποστολικὸς νοῦς διαγράφει. κατὰ τὸν δὲ περὶ Ἰακώβου φησὶ· προσκύνῃσιν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. σύμφωνά ἢ τοῦτο ἔστι ὁ τὸ θεολογίας ἐπώνυμος Γρηγόριος λέγει· πλὴν Βηθλεὲμ σεβάσθη, καὶ πλὴν φάτιλιν προσκύνῃσιν. τῆς ἀρετῆς ὅρθως ἢ εἰλικρινῶς νοουώτων τὰ γέγραμμένα τῆς θείας γραφῆς, ἐνοήσεν, ὅτι ταῦτα περὶ τῆς ἐν πνεύμα-

tur humana affectio, quæ a nobis ad amicos habetur, & lectio hæc ambo perficiens. Hoc autem non solum apud nos, sed apud veteres in diuina scriptura scriptum reperimus. In historiis namq; Regnorum scriptum est: Et David surrexit, & cecidit in faciem suam, & adorauit tertio Ionatham, & deosculatus est eum. Quid autem Dominus de Pharisæis rursus euangelice ait? Amant primos recubitus in cœnis, & salutationes in foro. Certum est quod hic salutationem adorationem appeller. Pharisei quippe iactantem sensum habentes, seseque iustos opinantes, adorari ab omnibus festinabant, non ore ad os osculari: hoc enim est potius humilitatis, & non pharisaici tumoris indicium. Iterum autem Paulus diuinus apostolus, sicut Lucas in Actibus apostolorum describit: Quia cum venissemus Hierosolymam, libenter exceperunt nos fratres. Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum; omnesque collecti sunt seniores. Quos cum salutasset, narrabat per singula quæ fecisset Deus in gentibus per ministerium ipsius. Ergo & hic salutationem honoratoriam adorationem quam inuicem exhibemus, apostolicus sensus describit; quem admodum & de Iacob ait: Adorauit fastigium virgæ eius. Consona vero istis & Gregorius cognomento Deiloquus dicit: Bethlehem cole, & præsepe adora. Quis, putas, eorum qui recte & sincere intelligunt quæ diuina scriptura proferuntur, intelligat, quod hæc de adoratione in spiritu

* Gr. obuiorum congressus

1. Reg. 20.

Matth. 23.

Act. 11.

Hebr. 11.

Serm. in nat. Christi.

ANNO
CHRISTI
787.

fit, pronuntientur? nisi forte de infensatis fit, vel ex his qui totius scripturalis scientiæ ac paternæ doctrinæ inexpertes existunt. Numquidnam fastigio virgæ seruiuit Iacob? aut præsepi præcepit theologus Gregorius deseruire? Et rursus quoque nos viuificam crucem salutantes confone canimus: Crucem tuam adoramus Domine, & adoramus lanceam quæ aperuit viuificum latus tuæ bonitatis. quod certissime saluatio est & dicitur, sicut indicat illud, quod hæc propriis labiis nostris contingimus. Nam etsi multotiens inuenitur adoratio in diuina scriptura, & vrbanè loquentibus patribus nostris pro seruitute quæ est in spiritu, cum vox multa significet, * vna tamen significatione eius tantummodo reperitur, quæ scilicet sola manifestat adorationem quæ est secundum latrariam. Adhuc autem adoratio est & ea quæ per honorem & per amorem ac timorem fit: sicuti nos adoramus & gloriosissimum & mansuetissimum imperium vestrum. Est & alia per timorem tantum, sicut Iacob adorauit Esau. Et est per gratiam, sicut Abraham adorauit filios Het pro agro quem accepit ab eis in sepulturam Sarre vxoris suæ. Iterum autem expectantes quidam a sublimioribus beneficium consequi, adorant eos, sicut Iacob Pharaonem. Hinc enim diuina scriptura docet nos: *Dominũ Deum tuum adorabis, & illi soli seruiet*: adorationem * sine prohibitione dixit, tamquam diuerfas quidem significationes, sed homonymam vocem habentem, & non soli addidit.

* vnum ex significatis eius est adoratio secundum latrariam.

Genes. 33.
Genes. 23.

Genes. 47.
Luc. 4.
* absolute ponit, & non adiecti, soli, vt significata multa habentem, & vocem æquiuocam. Porro

π λατρείας διαγράβονται; εἰ μὴ ποὺ τῆς αἰοήτων καὶ ἀμείρονον ὄντων πάσης γραφικῆς γνώσεως ἔπαυται διδασκαλία. μὴ γὰρ τῷ ἄκρω τῆς βλάβου ἐλάτρευσεν Ἰακώβ, ἢ τῇ Φάτνῃ ὁ θεολόγος προσάσκει Γρηγόριος λατρεύειν; οὐδαμῶς. πάλιν τε καὶ ἡμεῖς Ὡ ζωποῖον σωρὸν ἀσπαζόμενοι, πάντες συμφώνως ἀδομήν. Ὡ σωρὸν σου παροικωομένην δέσποτα, ἔ παροικωομένην τὴν λόγγλῳ τὴν νύξασαν τὴν ζωποῖον πληθρὰν τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὁππῶς παροδῆλως ἀσπασμὸς ὅστις τε καὶ λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ προσφάθειν αὐτὰ τοῖς οἰκείοις ἡμῶν χεῖλεσιν. εἰ γὰρ ἔ πολλὰς δὴρηται ἢ παροικωήσις ἐν τῇ θεῖα γραφῇ ἔ τοῖς ἀστολόγοις ἀγίοις πατράσιν ἡμῶν ὅτι τῆς ἐν πνεύματι λατρείας, ὡς πολὺσμοι οὐσα ἢ φωνὴ μίαν τῆς αὐτῆς σημανομένων ἐμφαίνει τὴν κατὰ λατρείαν παροικωήσιν. ἐστὶ γὰρ παροικωήσις ἔ ἢ καὶ πμὴν ἔ πόσον ἔ φέρον ὡς παροικωομένην ἡμεῖς τὴν καλλίνικον καὶ ἡμεροτάτην ὑμῶν βασιλείῳ. ἐστὶν ἐτέρα καὶ φέρον μόνον ὡς Ἰακώβ παροικωήσῃ Ὡ Ησαῦ. ἐστὶ καὶ κατὰ χάριν ὡς Ἀβραάμ ἰσὴρ ἀγροδ, οὐ ἔλαβεν ἄρα τῆς ὑμῶν Χεῖτ εἰς ταφὴν Σάρρας τῆς γυναικὸς αὐτῆς, παροικωήσεν αὐτοῖς. πάλιν δὲ προσδοκῶντες πνεῦσ ἀντλήψας τυχεῖν παρὰ τῆς ἰσπερχόντων, παροικωοῦσιν αὐτοῦ, ὡς Ἰακώβ Ὡ Παρσῶ. ἐνθεν ἔ ἢ θεῖα γραφῇ διδάσκουσα ἡμᾶς κέρον Ὡ θεὸν σου παροικωήσῃ, ἔ ἀπὸ μόνω λατρείας τὴν μὲν παροικωήσιν ἀπολύτως καὶ οὐ μόνω εἰρηκεν, ὡς διάφορα σημανομένη ἐχουσαν καὶ ὁμᾶνυμον οὐσαν ἢ φωνίω. ἔ ἢ

λα-

Ceterum omnium nostrum Saluator qui vobis coimperat, qui que per vos ecclesiis pacem suam concedere voluit, per multos annos custodiat regnum vestrum cum senatu & principibus & fidelissimo exercitu vestro, atque vniuersa republica: donetque vobis victoriam. Ipse quippe ait: *Vino ego, dicit Dominus, quia glorificantes me glorificabo.* Ipse est qui præcinxit vos virtute, & tundet cunctos hostes, & donabit vobis omnes obediens. Gaude ergo ciuitas, lætare noua Sion, orbis terræ & speculatio. Nam & ibi Dauid regnauit, & hic Dauidice te ipsi custodiunt. Dominus in medio tui: & sit nomen eius benedictum in sæcula sæculorum. Amen.

1. Reg. 2.

* plangent hostes, & gaudebunt subditi. * Gr. & tu ciu.

* specula.

* pii imperatores re- rum po- tiuntur. Psalm. 45.

DEO AMABILIBVS sacerdotibus & clericis tam sanctissimæ Dei magnæ ecclesiæ, quam omnium ecclesiarum Deo conseruata regie ciuitatis, sancta Synodus apud Nicæam secundo collecta.

CHRISTVS Deus noster, qui vere est veritas, pater- numque lumen & splendor, qui de tenebris nos vocauit in admirabile suum lumen, & ab idolica vesania nos eruit; qui deleuit nomina idolorum a terra, & repromisit non eorum vltius esse memoriam; voluit annuere pios & per cuncta orthodoxos ac fideles imperatores nostros, ad congregandum nos in Nicæna clara metropoli, sicut nostis: vt distantium dissonantiam in consonantiam per-

ο δε παντων ημων σωτηρ και συμβασι- λων υμων, ο της εκκλησιας δι υμων πω ειρωνω αυτς βραβεδοται βιδοκη- σας, εν πολλοις ετεσι φυλαητοι το βα- σιλειον υμων σω τη συγκλητη και αφ- ρισι & τω πισοτατω υμων στρατω, και παντη τω πολιτευματι και δωροσηται υμων το νικαν. αυτος γδ ειπε. (ω εγω, λεγα κυριος, οπ εδω δδξαζοντας με δδξασω. αυτος εστιν ο θελων νυν υ- μας δωραμν και κοληται παν το π- λημον, * χαλεισεται δε το ισραηλ. * χαλεισεται δε αυτη πολις, βιφρανου η νεα Σιων, η της οικουμηνης θεωρωτη. και κει γδ Δαβιδ εβασιλευσε, & ωδε δαδινικως @ βισεβεις βασιλεις ηρυ- παν βυσι κυριος εν μεσω σου. & ειη το ονομα αυτς βιλορημυρον εις εδω αιω- νας τω αιωνων. αμην.

ANNO CHRISTI 787.

ΤΟΙΣ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΙΣ ιεροδοτε και κληρικοις της τε αγιω- τατης τω θεοδμεγαλης εκκλησιας, και πεισων τω εκκλησιων της θεο- φυλακτου & βασιλιδος πολιος, η αγια σωδοδος η εν Νικαια σινα- θροιδεσσα το δευτερον.

ΧΡΙΣΤΟΣ ο θεος ημων η οπως αληθεια, το πατερικον φως και απωγασημα, ο εν σκοτοις ημας καλε- σας εις το θαυμαστον αυτς φως, & της ειδωλικης μαυιας ημας ρυσαμυρος, ο εξαλεφρας τα ονομαλια τ ειδωλων απο της γης, και επαβλαμυρος μη κηπ αυτων ειναι μνειαν, βιδοκησεν επιν εδοται εδω βισεβεις και κτ παντα ορθοδδξοις πι- σοις βασιλεις ημων, σιναθροιδετω αι η- μας εν τη Νικαεων λαμπερα μηδρ- πολει, και δωδς γινωσκετε. ινα τω διετω- των τ διαφωνιαν εις συμφωνιου μεια-